

більш правильним, MIRR є кращим індикатором дійсної прибутковості проекту, а також вирішує проблему мультиплікації IRR.

Висновок. Оцінюючи інвестиційний проект за IRR та NPV - методами необхідно враховувати додаткові економічні вигоди які може отримати підприємство за рахунок реінвестування капітальний вкладень за проектом. А також, під час вибору оптимальних інвестиційних проектів, крім досліджуваних показників ефективності доцільно враховувати систему оподаткування інвестиційного проекту та можливість настання ризикових подій за проектом.

Список використаних джерел

1. Беренс В., Хавранек П. Пособие по оценке эффективности инвестиций - М.: АТЗТ «Интерэксперт», 1995. - С. 397.
2. Воркут Т.А. Проектний аналіз. - Навч. посіб. - Київ: Український центр духовної культури. 2000. - 440 с.
3. Кучарина Е.А. Инвестиционный анализ. - СПб.: Питер, 2006. - 160 с.
4. Ример М.И., Касатов А.Д., Матиенко Н.Н. Экономическая оценка инвестиций. - СПб.: Питер, 2005. - 480 с.
5. Савчук ВП. Прилипко С.И., Величко Е.Г. Аналіз и разработка инвестиционных проектов. - Учебное пособие. - Киев: Абсолют - В, Сльга, 1999. - 304 с.

The criteria of innovational activity efficiency estimation are investigated. The approaches to innovational decisions efficiency estimation are considered. The parameters for innovational decisions estimation taking into account the criterion of time are determined.

Key words: Investment project, efficiency, criteria of efficiency of investment projects

УДК 336.225.674:338.46

І.А. Андрейцева, к.е.н., доцент,

О.П.Рибак, асистент, головний бухгалтер,

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

ЯКІСТЬ АУДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У статті досліджено питання можливості висвітлення якості аудиторських послуг, її чинників та правові гарантії забезпечення. Проаналізовано їх відповідність європейському законодавству та виділено суттєві відмінності.

Ключові слова: аудит, якість аудиту, правові гарантії якості аудиту.

До аудиту, враховуючи його публічність і відкритість, висуваються підвищені вимоги в усьому світі. Аудитори повинні визнавати свою професійну відповідальність перед суспільством в цілому, а держава може і повинна встановлювати певні правові гарантії, спрямовані на забезпечення якості аудиторських послуг, що підтверджується практикою інших країн, де інститут аудиту має більш давню історію, зокрема, і законодавством Європейського Союзу.

Проблеми аудиту досліджуються багатьма вченими, але більшість праць присвячена в основному методології аудиту та практичним аспектам методики перевірки окремих об'єктів. Слід зауважити, що саме з цих позицій розглядаються проблеми підвищення якості аудиту, що є дещо вузькоспрямованим підходом. Серед останніх досліджень слід відзначити докторську дисертацію О.Ю. Редька «Методологія та організація професійного аудиту в Україні. Стан та перспективи розвитку» [12], в якій розглянуті елементи підвищення якості аудиторських послуг, в тому числі й у сфері внутрішнього контролю.

Аналіз форм здійснення контролю якості аудиторських послуг з боку АПУ, враховуючи вимоги Закону України «Про аудиторську діяльність» [2], Концептуальної основи контролю аудиторської діяльності в Україні [5] та Положення про зовнішні перевірки систем контролю якості, створених аудиторськими фірмами та аудиторами відповідно до професійних стандартів, законодавчих і нормативних вимог [8], дозволяє виділити такі правові гарантії якості аудиту в Україні (рис. 1).

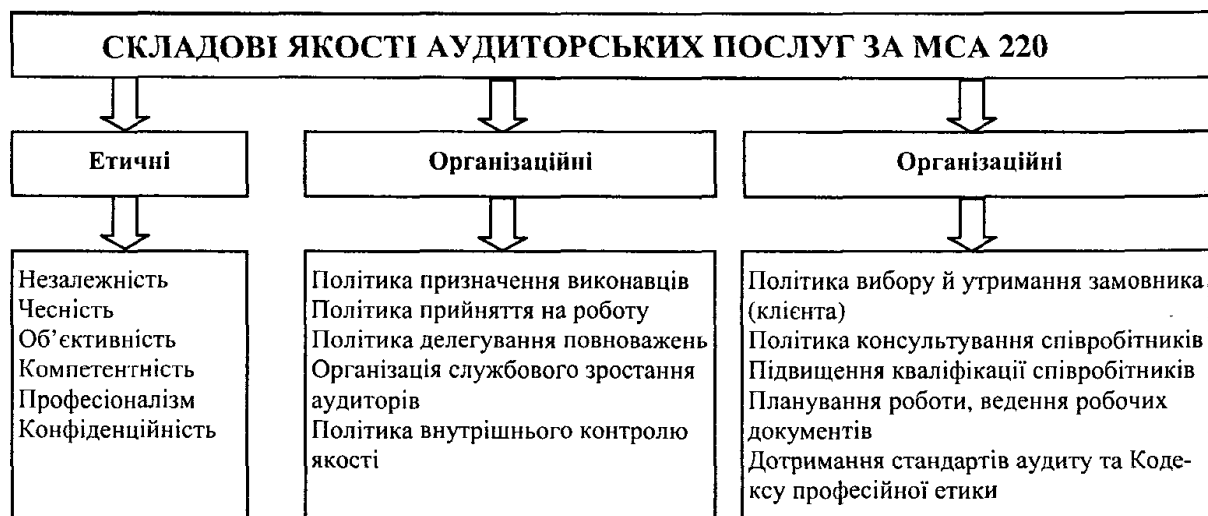

Рис. 1. Критерії та чинники якості аудиторських послуг

Чіткого визначення терміна «якість аудиторських послуг» немає. Великий економічний словник Інституту нової економіки визначає *якість* як сукупність прита-

манних рис та характеристик продукції чи послуг, що дають їм можливість задовольняти потреби, які вже визначені чи очікуються споживачем таких послуг.

Виходячи з цього застосовують такі визначення якості, як «відповідність стандарту», «відповідність світовому рівню», «відповідність міжнародній практиці» тощо.

Якщо екстраполювати такі визначення на вітчизняний аудит, то матимемо велику кількість критеріїв, які начебто визначає замовник аудиторських послуг з метою отримання якості останніх. До таких **критеріїв** багато хто з вітчизняних замовників аудиту зазвичай відносять:

- 1) максимальну точність, обґрунтованість аудиторських висновків та консультацій;
- 2) встановлення аудиторами максимальної кількості помилок чи будь-яких інших невідповідностей, викривлень тощо, причому це стосується не тільки обліку та звітності, а й діяльності в цілому;
- 3) унеможливлення (після аудиторської перевірки) накладення на суб'єкта господарювання штрафних санкцій з боку фіскальних перевіряючих;
- 4) оцінку якості знань та ефективності роботи управлінського персоналу;
- 5) виявлення фактів шахрайства з боку персоналу;
- 6) надання консультацій (або здійснення конкретних заходів), які б гарантовано безпечно сприяли зменшенню розміру сплати податків, зменшенню витрат та збільшенню прибутків, відшкодування з бюджету ПДВ тощо;
- 7) запобігання хибним управлінським рішенням;
- 8) повну лояльність до власників та захист їхніх майнових інтересів;
- 9) терміни та вартість надання послуг, які мають бути мінімальними;
- 10) повну конфіденційність щодо виявлених недоліків або невідповідностей у роботі замовника та його управлінського персоналу, захист інтересів замовника в судових органах.

Водночас слід вказати на величезне розмаїття замовників, серед яких є і чесні підприємці, і кримінальні (чи напівкримінальні за діяльністю) суб'єкти господарювання. З огляду на вітчизняну господарську дійсність спробуємо екстраполювати на такі вимоги основні етичні принципи аудиторської діяльності, а саме **фундаментальні принципи** професійного Кодексу етики, такі як:

- чесність (чесність та відвертість);
- об'єктивність (неупередженість);

- професійна компетентність та належна ретельність (постійно вдосконалювати професійний рівень);
- конфіденційність;
- професійна поведінка (унеможливлення своєю поведінкою шкодити іміджу та репутації аудиторській професії);
- дотримання вимог технічних стандартів.

Багато користувачів аудиторськими послугами досить скептично ставляться до дефініції «професійна незалежність», хоча це є одна з фундацій якості аудиторських послуг за стандартами Міжнародної федерації бухгалтерів (МФБ). Підгрунтя такого ставлення - факт оплати послуг аудиторів замовником, що за вітчизняною ментальністю має означати «хто платить, той і замовляє музику». Крім того, існує певний конфлікт інтересів між найманим управлінським персоналом та власниками, між міноритарними й мажоритарними власниками, між власниками і трудовим колективом підприємства.

Отже, можна дійти висновку, що задоволення інформаційних потреб замовника аудиторських послуг (або виправдання очікувань замовника) не можуть слугувати критерієм якості аудиту. Міжнародні професійні організації бухгалтерів та аудиторів орієнтують нас на *якість за стандартами*. Тобто аудиторські послуги слід надавати «за правилами», які всі аудитори визнають та яких дотримуються у своїй практиці. Найпростіший приклад - це суттєвість в аудиті та відповідальність аудитора за професійні дії.

Згідно з професійним судженням аудитора суттєвість розміру невідповідності, наприклад між даними обліку і даними звітності, становить 50000 грн, що цілком прийнят- і но для мажоритарного власника. Водночас для міноритарного акціонера це велика сума, на яку він очікував по закінченні фінансового року як на дивіденди, тому йому важливо, щоб розмір помилок чи перекручень не перевищував, наприклад 100 грн. І в такому разі: знайти консенсус між цими трьома особами практично неможливо.

Аудит є інтелектуальною підприємницькою діяльністю в формі інформаційних послуг. Людський чинник в аудиті відіграє величезну, якщо не визначальну, і роль. Тому не дивно, що різні аудитори з одного й того питання можуть висловлювати професійні судження, які відрізняються одне від одного за глибиною чи ракурсом його дослідження.

Якість аудиторських послуг - категорія, що змінюється залежно від рівня суспільних відносин та господарської практики країни. Тому підхід до якості аудиту через з

професійні організації буде найбільш правильним. У цьому разі критерії якості ви-] знаються членами організації й слугують певними перевагами при конкуренції на] ринку професійних послуг. МФБ через прийняті стандарти аудиту, насамперед МСА; 220, для аудиторської фірми вказує на певні складові якості аудиторських послуг.

З огляду на вимоги стандарту спробуємо сформулювати визначення якості ауди-] торських послуг для вітчизняного аудиту.

Якість аудиторських послуг - це системне дотримання реальної професійної не- залежності, вимог чинного законодавства та стандартів аудиту, дотримання Кодексу : професійної етики і професійна діяльність в сфері аудиту.

Отже, якість аудиторських послуг сприймається в суспільстві як максимальна відповідність їх результатів реальному стану справ.

Порівнюючи правові гарантії якості аудиту передбачені Директивою 2006/43/ЄС та національну практику, можна виділити низку принципів відмінностей, які пред- ставлені нижче за ступенем важливості:

- відсутність системи суспільного нагляду;
- відсутність достатньої прозорості аудиту;
- розбіжності у періодичності проведення перевірок забезпечення якості ауди- торів або аудиторських фірм, які проводять обов'язковий аудит суб'єктів су- спільного інтересу;
- розбіжність у вимогах до осіб, які можуть бути допущені до проведення обо- в'язкового аудиту.

Існують розбіжності у вимогах до осіб, які можуть, бути допущені до проведення обов'язкового аудиту, але вони не є надто суттєвими і віддзеркалюють особливості теоретичної та практичної підготовки фахівців конкретної країни. Крім того, існують відмінності у періодичності проведення перевірок аудиторів та аудиторських фірм, які проводять обов'язковий аудит суб'єктів суспільного інтересу. В Директиві [10] зазначено, що такі перевірки повинні проводитись принаймні один раз на 6 років, але перевірки з метою забезпечення якості щодо аудиторів або аудиторських фірм, які проводять обов'язковий аудит суб'єктів суспільного інтересу, повинні здійснюватися не рідше одного разу на три роки. Згідно з Положенням про зовнішні перевірки систем контролю якості, кожен суб'єкт аудиторської діяльності зобов'язаний проводити перевірку контролю якості не рідше одного разу на шість років.

Ці відмінності важливі з точки зору забезпечення якості аудиту, але є суто технічними і в принципі можуть бути вирішені досить просто. Основну увагу слід приді-

лити таким проблемам аудиторської діяльності в Україні: відсутність систем суспільного нагляду та прозорості аудиту. Саме ці питання мають першочергове значення, тому їх потрібно розглянути більш детально.

Для забезпечення інформаційної прозорості аудиторської діяльності в Директиві передбачено [10]:

1. Для захисту третіх сторін усі допущені аудитори та аудиторські фірми мають вноситися в доступний для публіки реєстр, який повинен містити базову інформацію про аудиторів та аудиторські фірми. Реєстраційна інформація про аудиторів та аудиторські фірми повинна зберігатися в реєстрі в електронній формі і має бути доступна широкому загалу за електронними каналами (ст. 15).
2. Загальні результати системи контролю забезпечення якості повинні оприлюднюватися раз на рік (ст. 29).
3. Необхідність забезпечення прозорості системи суспільного нагляду повинна передбачати оприлюднення річних програм робіт та звітів щодо проведеної діяльності (ст. 32).
4. Держави-члени повинні стежити за тим, щоб аудитори та аудиторські фірми, які проводять обов'язковий аудит суб'єктів суспільного інтересу, оприлюднювали на своїх сайтах протягом трьох місяців після завершення кожного фінансового року річні звіти про прозорість, які повинні містити відомості: опис юридичної структури та структури володіння; опис мережі, до якої входить аудиторська фірма, правових і структурних домовленостей; опис структури управління аудиторською фірмою; опис внутрішньої системи управління якістю аудиторської фірми та заяву адміністративного чи керівного органу про ефективність її функціонування; зазначення дати проведення останньої перевірки забезпечення якості; перелік суб'єктів суспільного інтересу, в яких аудиторська фірма провела обов'язковий аудит протягом попереднього фінансового року; заяву про практику забезпечення незалежності аудиторської фірми, яка також підтверджує проведення внутрішньої перевірки дотримання вимог безпеки; заяву про політику, що проводиться фірмою у сфері безперервного навчання аудиторів; фінансову інформацію, що демонструє внесок аудиторської фірми, наприклад, сукупні обороти з розподілом на винагороду за обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності і винагороду за інші послуги з надання впевненості; інформацію про базу виплати винагород партнерам (ст. 40).

Серед цих вимог в Україні формально і не повністю дотримані лише дві: оприлюднюються реєстр та загальні результати перевірок. Реєстр аудиторів та аудиторсь-

ких фірм дійсно розміщений на сайті АПУ [13], але його наповнення не відповідає вимогам Директиви. В реєстрі Аудиторської палати України міститься лише інформація, згрупована за регіонами: найменування аудиторів та аудиторських фірм, номер свідоцтва про внесення до реєстру, код ЄДРПОУ для аудиторських фірм та індивідуальний податковий номер для аудиторів-приватних підприємців, контактний телефон. Вимоги Директиви щодо інформації про аудиторів та аудиторських фірм значно ширші. Зокрема, до державного реєстру повинна включатися така інформація про аудиторські фірми: повні імена й реєстраційні номери всіх аудиторів, які працюють на аудиторську фірму або з якими вона пов'язана партнерськими відносинами або в інший спосіб; повні імена та юридичні адреси всіх власників та акціонерів; повні імена та юридичні адреси всіх членів адміністративного або керівного органу тощо.

Періодично Аудиторська палата України розміщує на власному сайті рішення про затвердження результатів зовнішніх перевірок систем контролю якості, створених аудиторськими фірмами та аудиторами, в яких наводиться лише перелік суб'єктів аудиторської діяльності, які успішно пройшли зовнішній контроль якості, яким за результатами перевірки надано умовно-позитивний висновок та термін 6 місяців для вжиття заходів по усуненню недоліків, та які не пройшли зовнішню перевірку та мають 12 місяців для вжиття заходів з усунення суттєвих недоліків [9]. Згідно з Рекомендацією ЄС ї щодо зовнішнього забезпечення якості для аудиторів та аудиторських фірм, які виконують аудит підприємств, що становлять суспільний інтерес, при оприлюдненні результатів перевірок необхідна інформація про надані за результатами інспектування рекомендації, запроваджені аудиторськими фірмами коригуючі заходи й застосовані дисциплінарні заходи та санкції; якісна інформація про результати функціонування; системи забезпечення якості, а також важлива фінансова інформація про фінансове та ресурсне забезпечення системи, її ефективність і результативність.

Принципові відмінності українського та європейського законодавства повинні бути врегульовані, але, слід зазначити, що аудиторська діяльність залишилися без відповідних механізмів досягнення зазначеної мети, остеронь у прагненні України до європейської інтеграції як пріоритетного напрямку зовнішньої політики.

У 2004 р. була затверджена Загальнодержавна програма адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [3], метою якої є визначення відповідного механізму, створення інституцій та інших додаткових заходів з метою досягнення відповідності правової системи України правовій системі ЄС з урахуванням

критеріїв, що висуваються до держав, які мають намір вступити до нього. Окремий розділ, присвячений аудиту, в програмі адаптації відсутній. У розділі 2 «Законодавство про компанії» та розділі 3 «Бухгалтерський облік і податки компаній» жодного згадування про аудит немає навіть серед переліку законодавчих документів України, які потребують адаптації. Закон України «Про аудиторську діяльність» [2] у цих розділах взагалі відсутній, він згадується лише в розділі 7 «Фінансові послуги» в описі законодавства України, яке стосується банківської діяльності та страхування. Лише у складі розділів 2 та 3 в описі законодавства Європейського Союзу, згадуються рекомендації та директиви Європейського Союзу, але ті, які були прийняті до 2002 р., тобто без врахування останніх важливих змін.

Відповідно, в Плані заходів щодо виконання у 2008 р. Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу жодного згадування про аудит немає. В 2009 р. була спроба вирішити цю проблему хоча б частково. Планом заходів щодо виконання у 2009 р. Загальнодержавної програми адаптації передбачена необхідність прийняття АПУ регламенту (положення) щодо виконання вимог, які забезпечать незалежність та об'єктивність аудитора під час проведення обов'язкового аудиту [4]. Аудиторська палата України намагається вирішувати зазначені проблеми, але підхід до їх вирішення є хаотичним, не характеризується комплексністю. Взагалі створюється враження, що звертається увага лише на ті питання, які є, так би мовити, «зручними» в даній ситуації. Наприклад, в Плані заходів АПУ щодо виконання у 2009 р. Загальнодержавної програми адаптації [6] пропонуються такі заходи:

- прийняти положення щодо забезпечення виконання вимог незалежності та об'єктивності аудитора під час проведення обов'язкового аудиту відповідно до статей 22 «Незалежність та об'єктивність», 24 «Незалежність та об'єктивність аудиторів, що виконують обов'язковий аудит від імені аудиторських фірм», 42 «Незалежність» Директиви Європейського парламенту та Ради 2006/43/ЄС;
- продовжити роботу щодо забезпечення якості аудиторських послуг згідно з вимогами статей 22 «Незалежність та об'єктивність», 24 «Незалежність та об'єктивність аудиторів, що виконують обов'язковий аудит від імені аудиторських фірм», 29 «Системи забезпечення якості», 42 «Незалежність» Директиви Європейського парламенту та Ради 2006/43/ЄС.

Аналізуючи зміст вказаних статей Директиви, з одного боку, не можна заперечувати надзвичайну важливість цих питань, але з іншого - майже всі вони враховані в

Кодексі етики професійних бухгалтерів, який є обов'язковим до застосування аудиторами України [11], і (хоча і не повністю), але враховані в Положенні з національної практики контролю якості аудиту 1 «Організація аудиторськими фірмами та аудиторами системи контролю якості аудиторських послуг» [7]. Поряд з цим акцентується увага на системі забезпечення якості у вигляді зовнішніх перевірок якості, яким присвячена ст. 29 Директиви, але зовсім не згадується про необхідність запровадження системи суспільного нагляду. Що стосується пп. 1 та 2 ст. 42, то в них йдеться про необхідність співпраці аудиторів з комітетом аудиту суб'єкта суспільного інтересу, обов'язковість створення якого передбачена статтею 41 Директиви 2006/43/ЄС. Але обов'язковість існування такого комітету не передбачена законодавчими документами України, які регулюють діяльність суб'єктів суспільного інтересу (відкритих акціонерних товариств, кредитних спілок, інвестиційних фондів тощо), в тому числі і новим Законом України «Про акціонерні товариства» [1], в якому зазначено, що наглядова рада акціонерного товариства може (а не повинна) утворювати постійні чи тимчасові комітети з числа її членів, в тому числі й комітет з питань аудиту (стаття 56 «Комітети наглядової ради. Корпоративний секретар»),

З огляду на різну ментальність суспільства, особливості часу та місця розвитку країни за МФБ під якістю аудиторських послуг слід визнати відповідність дій, висловлювань і результатів роботи аудиторів вимогам чинного законодавства, стандартів аудиту та Кодексу професійної етики. Аудиторська палата України додала *ще* вимогу дотримуватися рішень АПУ як засобу впливу на аудиторський загал.

На підставі розглянутого, доцільно відзначити, що при визначенні напрямів розвитку аудиту та системи його регулювання, треба враховувати євроінтеграційний курс України. Проте існують суттєві проблеми, які пов'язані: по-перше, існуючі правові гарантії забезпечення якості аудиту в Україні не є повноцінними, оскільки в їх складі бракує системи суспільного нагляду та достатнього механізму забезпечення прозорості аудиту, а по-друге, сама система аудиторської діяльності залишилася поза увагою при розробці Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Співтовариства.

Крім того, необхідно звернути увагу не тільки на рівень відповідності українського законодавства законодавству ЄС за формою й змістом, але й на органічну відповідність українського законодавчого масиву європейським нормам і стандартам, що знаходить свій прояв через практику застосування нормативно-правових актів, забезпечення ефективності застосування адаптованого законодавства. Так, у Директиві

застосовується вислів «система суспільного нагляду», але фактично форми функціонування такої системи непередбачені й можуть обиратися довільно з урахуванням і вищезазначених принципів. На даний час більшість країн мають офіційний орган, який існує для безпосереднього нагляду за аудиторами, проте їхні характеристики ; значно відрізняються, якщо вести мову про повноваження, обов'язки, джерела фінансування, рівень активності, ступінь незалежності від професії та ступінь залучення- держави. У Директиві також немає детальних інструкцій щодо інструментів реаліза-; ції всіх принципів системи суспільного нагляду, і відповідно, ці питання потребують* подальшого розгляду.

Список використаних джерел

1. Про акціонерні товариства: Закон України від 17.09.2008 № 514-XIV// [zaKonl.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
2. Про аудиторську діяльність: Закон України від 22.04.1993 № 3126-ХП, зі змінами та допо- • вненнями від 14.09.2006№140-V//zaKonl.rada.gov.ua.
3. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Євро-і пейського Союзу: Закон України від 18.03.2004 № 1629-IV// zaKonl.rada.gov.ua.
4. Про затвердження плану заходів щодо виконання у 2009 році Загальнодержавної адаптації : законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Розпорядження Кабінету: Міністрів України від 15.04.2009 № 408-р // zaKonl.rada.gov.ua.
5. Про затвердження Концептуальної основи контролю аудиторської діяльності в Україні: : Рішення Аудиторської палати України від 27.09.2007 № 182/3 // www.apu.com.ua.
6. Про затвердження Плану заходів АПУ щодо виконання у 2009 році Загальнодержавної: програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Рішення Аудиторської палати України від 18.12.2008 р. № 197 // www.apu.com.ua.
7. Про затвердження Положення з національної практики контролю якості аудиторських ; послуг 1 «Організація аудиторськими фірмами та аудиторами системи контролю якості ; аудиторських послуг»: Рішення Аудиторської палати України від 27.09.2007 № 182/4 //: www.apu.com.ua.
8. Про затвердження Положення про зовнішні перевірки систем контролю якості, створених і аудиторськими фірмами та аудиторами відповідно до професійних

стандартів, законодавчих і нормативних вимог: Рішення Аудиторської палати України від 23.04.2009 № 201/4 // : www.apu.com.ua.

9. Про затвердження результатів зовнішніх перевірок систем контролю якості, створених аудиторськими фірмами та аудиторами: Рішення Аудиторської палати України від 25.02.2010 № 211/6 // www.apu.com.ua.

10. Про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності: Директива 2006/43/ЄС Європейського парламенту та Ради від 17.05.2006 // zakonl.rada.gov.ua.

11. Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики: Видання 2007 року / Пер. з англ. мови О.В. Селезньов, О.Л. Ольховікова, О.В. Гик, Т.Ц. Шарашидзе, Л.Й. Юрківська, С.О. Куликов. - К.: Статус, 2007. - 1172 с.

12. Редько О.Ю. Методологія та організація професійного аудиту в Україні. Стан та перспективи розвитку: Автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.00.09 / Держ. ком. статистики України, Держ. акад. статистики, обліку та аудиту. - К., 2009. - 40 с.

13. Реєстр аудиторів та аудиторських фірм // Аудиторська палата України // www.apu.com.ua.

***Annotation.** The article examines the possibility of coverage quality audit services and factors of legal guarantees. Analysis of their compliance with European legislation and outlines the major differences.*

***Key words:** audit, quality audit, legal, quality assurance audit.*

УДК 657: 330.53

Г.В. Веріга, к.е.н., доцент; С.О. Корабльова, магістр,
Донецький державний університет управління, м. Донецьк

ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЇ НА ОЦІНКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В ОБЛІКУ

Статтю присвячено актуальному аспекту обліку основних засобів за умов дії інфляційних процесів в Україні, а саме їх переоцінці, як важливому інструменту подолання негативного впливу інфляції.

***Ключові слова:** основні засоби, облік, справедлива вартість, переоцінка, індекс інфляції, індексація.*

Постановка проблеми. Система бухгалтерського обліку виступає джерелом фінансової інформації, яка необхідна керівній ланці підприємства, зокрема для своєчасного реагування на вплив зовнішнього середовища.